AKRABA
Sulh — Gölge etme, başka ihsan istemez !

Nasıl Bildi?

Doğrusu yaman tiyatro münekkitlerimiz var. Şairin dediği gibi :

Mecnun-u melâmetzede en âkilimizdir !

İşte, bu tiyatro münekkitlerimizin en akıllısı : Fikret Âdil !.. Ahmet Muhip Dranas'ın iki haftadır Şehir tiyatrosunda oynanan «Gölgeler» piyesi için bakın ne yazmış:

«Bu eser, ya ıslıklanacak, ya alkışlanacaktır!»

Hani Ermeni papazı kilisede va'zederken :

— İçinizde bir gebe vardır.. Ya oğlan doğura, ya kız !

Diyince, cemaat vecd içinde kendinden geçerek inlemiş :

— Nasıl bildi ? Nasıl bildi !..

Fikret Âdil'in kerameti de Ermeni papazınınkinden aşağı kalmıyor.. Yalnız bu keramete hayret edecek okuyucuyu nerede bolmalı?

Müşteri — Mevsim yenilikleri neler yapıyorsunuz bakalım?
Terzi — Her seneki gibi bayan : Fiyatlara zam !

LİDERLERİN TAKSİMİ!

Biz, Demokrat Partinin bir lideri var sanıyorduk : Celâl Bayar !

Eh, doğrusunu ararsanız yakışanı da odur : Politika hayatına daha Meşrutiyet devrinde İttihat ve Terakki kâtib-i mesullüğü ile başlıyan sayın Bayar, İstiklâl Savaşına da sarıkla girmiş, şapka ile çıkmıştır !

Fakat, biz böyle diyoruz ama, Demokrat Partinin baş üyeleri böyle demiyorlar... Bilhassa, Demokrat Partinin yeni âzasından Eskişehir Milletvekili Bay Emin Sazak, bize şu demeçte bulunmuştur :

— Bizim partinin bir değil, birçok liderleri vardır. Birer birer sayayım :

1 — Celâl Bayar : Nâzım lider !
2 — Fuat Köprülü : Âlim lider !
3 — Refik Koraltan : Yarım lider !
4 — Refik İnce : Lâzım lider !
5 — Adnan Menderes : Mülâzım lider !

Kendisine sorduk :

— Demek hepsi beş tane?

— Evet, şimdilik beş.. Ama, arzu ederseniz bir tane daha ilâve ederek yarım düzineyi doldurabiliriz... Meselâ...

— Meselâ zatı âliniz ! Meşhur bir çiftçisiniz.. İnşallah Toprak Kanunu tatbik edilmeğe başlanınca, eski ırgatlarınıza dağıtılacak arazinizle kimbilir kaç fakir köylü zengin olacak, sevinecektir !

Bay Sazak takma dişlerini gıcırdatarak sordu:

— Sana bu dersleri Tiridoğlu mu öğretti?.. Hı?..

— Ne münasebet?.. Siz, herkesin tanıdığı, bildiği, şöhret sahibi, kıymet sahibi, servet sahibi bir zatsınız.. Partinizin liderleri arasında size de uygun bir liderlik ararken sözgelişi diyiverdim...

— Peki, söyle bakalım : Nâzım lider, âlim lider, yarım lider, lâzım lider, mülâzım lider arasında bana hangi liderliği veriyorsun?

— Çiftçi olduğunuza göre.. Tarım lider!

Çimdik

AKBABA

Yıl: 23 Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Yusuf Ziya Ortaç Sayı: 104

Şüphe

Bir gün, kazma seslerile kalem sesleri biribirine karıştı: Tarih tiryakileri Mehterhanenin yıkılışına isyan ediyordular.

Sonunda, kazma kelemden kuvvetli çıktı, kurtulduk.

Oraya İstanbul Adliye Sarayını yapacaktılar: Altı minareli din anıtının karşısına altı katlı bir dünya anıtı!

Günler geçti, aylar geçti, yıllar geçti ve... unuttuk!

Sonra, ayrı bir tasarı çıktı: Yeni adalet sarayı eski adliye arsasına yapılacak, dediler.

Marmaraya karşı, güneşi doğu pencerelerinden alıp batı pencerelerinden bırakan içi ışık dolu bir bina...

Günler geçti, aylar geçti, yıllar şeçti ve... unuttuk!

Şimdi, başka bir çekişme dinliyoruz: Adalet sarayı Vilâyet karşısında yapılacak... Hayır, Eminönünde yapılacak... Hayır, Fatih meydanında yapılacak!

Merak ediyoruz: İstanbulun bir şehircilik mütehassısı var mıdır? İstanbulun bir şehir plânı var mıdır?

Eğer varsa, Adalet sarayı bu plânın neresindedir? Sultanahmet meydanında mı? Babıâli yokuşunda mı? Fatih bulvarında mı?

Yoksa, yoksa, yoksa bu şehircilik mütehassısı var, bu şehir plânı var, bu adalet sarayının yeri var da söyleyecek dil, ağız, yürek mi yok?

Bu şüphe, bizi başımızın üstündeki şapkadan ve şapkamızın altındaki baştan şüphelendirecek kadar karanlık ve korkunçtur!

Yusuf Ziya ORTAÇ

Tenasüh

Kalıbını değiştiren ruh!..

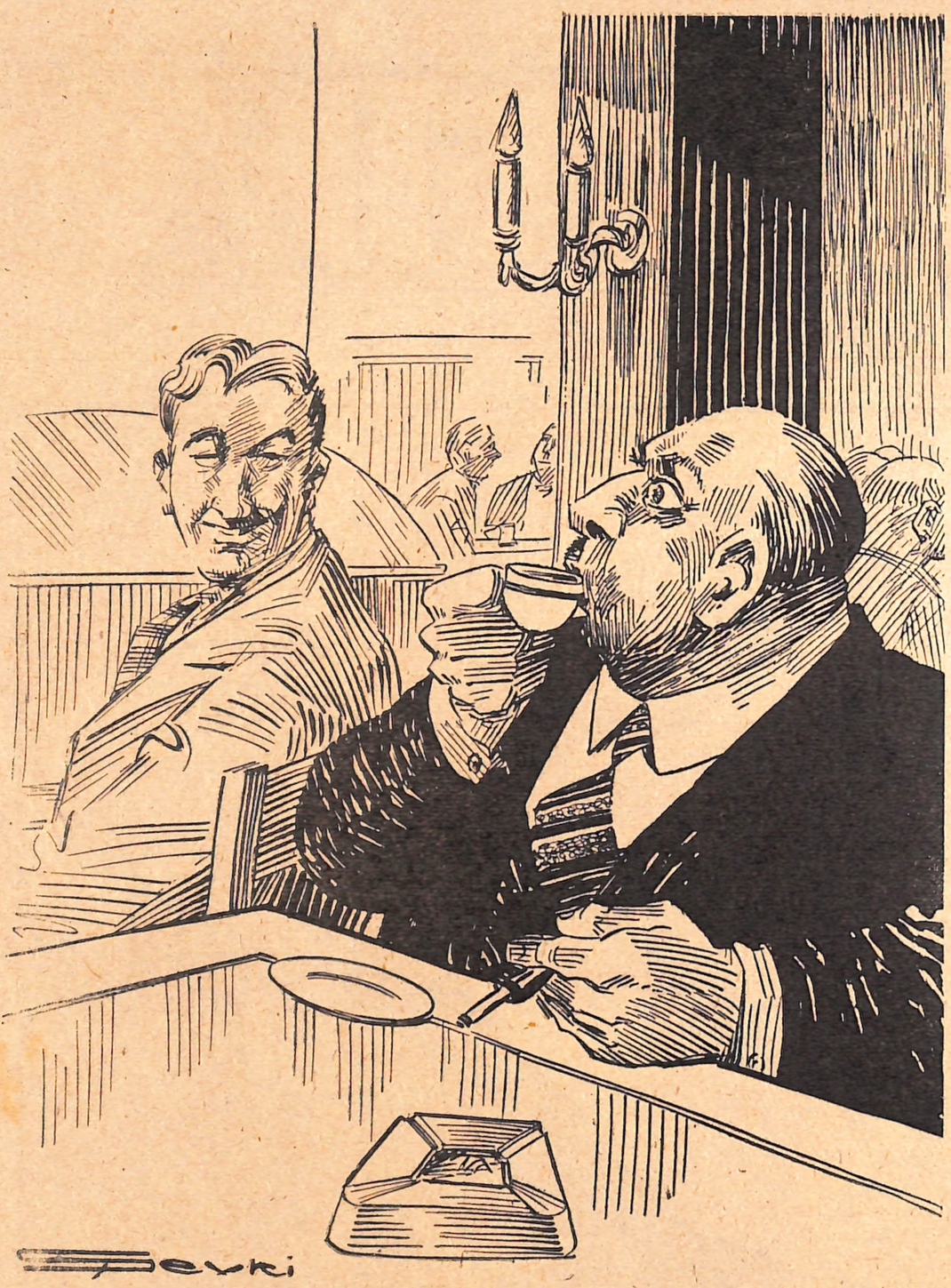

— Yahu, sen hâlâ Demokrat Partiye girmedin mi?
— Yooook.. Neden gireyim?
— Nedeni var mı? Son devrede mebus seçilmedin ya

HAFTA DEDİKODUSU

Görünmeyen Adam — Nasılsınız Bayan M.? Görüşmiyeli epey oldu... Ne var ne yok?

Bayan M. — Teşekkür ederim. Asıl size sormalı... Gazetecisiniz...

G. A. — «O mahiler ki derya içredir deryayı bilmezler...»

Bayan M. — Vallahi anlıyamadım. Başım kazan gibi, kahvesizlikten...

G. A. — Kahve bol... Niye kahvesizsiniz?

B. M. — Evet, sayın Tekel Bakanı da öyle söylüyor ama.. Kahvenin tadı kaçtı artık..

G. A. — Neden?

B. M. — Halisliğini, safiyetini kaybetti, değil mi? Karışık..

G. A. — Çekilmiş almayın, çekirdek alın..

B. M. — Asıl mesele çekirdekte ya zaten... Şu iş halledilinciye kadar kahve içmiyeceğim..

G. A. — Siz bilirsiniz, ama iş halledildi gibi. Üç yüz bin ton kahve ihale edildikten sonra müzayede ilânı verilmiş diyorlar...

B. M. — Nereden duydunuz?

G. A. — Gazetede okudum.

B. M. — Yaaa.. Siz erkekler müthiş mahlûklarsınız.. Demek gazete okuyabiliyorsunuz..

G. A. — Neden okumıyayım?

B. M. — Ben elime bile alamıyorum. Yüreğim kalkıyor hemen!

G. A. — Niçin? Harb bitti artık...

B. M. — Siz uyuyor musunuz kuzum? Gün geçmiyor ki bıçaklar çekilip böğürlere, kasıklara, göğüslere saplanmasın, tabancalar patlamasın.. Daha geçen gün koskoca pehlivanı yere serdiler...

G. A. — Vallahi ne diyeyim... Bizim memlekette böyle şeyler olağandır. Babası sinema parası vermez, oğlu babasını döğer. Metresi evlenmeyi kabul etmez, adam kadını boğazlar. Karısını kıskanan ihtiyar, gaza bular ve yakar.. Bunlar basit hâdiseler..

B. M. — Aman ne vahşi ruhlu insanmışsınız meğer!

G. A. — Bilâkis, İstanbul, yurdumuzun en medenî şehirlerindendir.

B. M. — Hadi onlar cinayetleri işliyor, siz nasıl oluyor da bu kadar soğukkanlılıkla anlatabiliyor-

Gazetelerden: Amerika'nın en büyük zırhlısı sefirimizin cenazesini getiriyor...

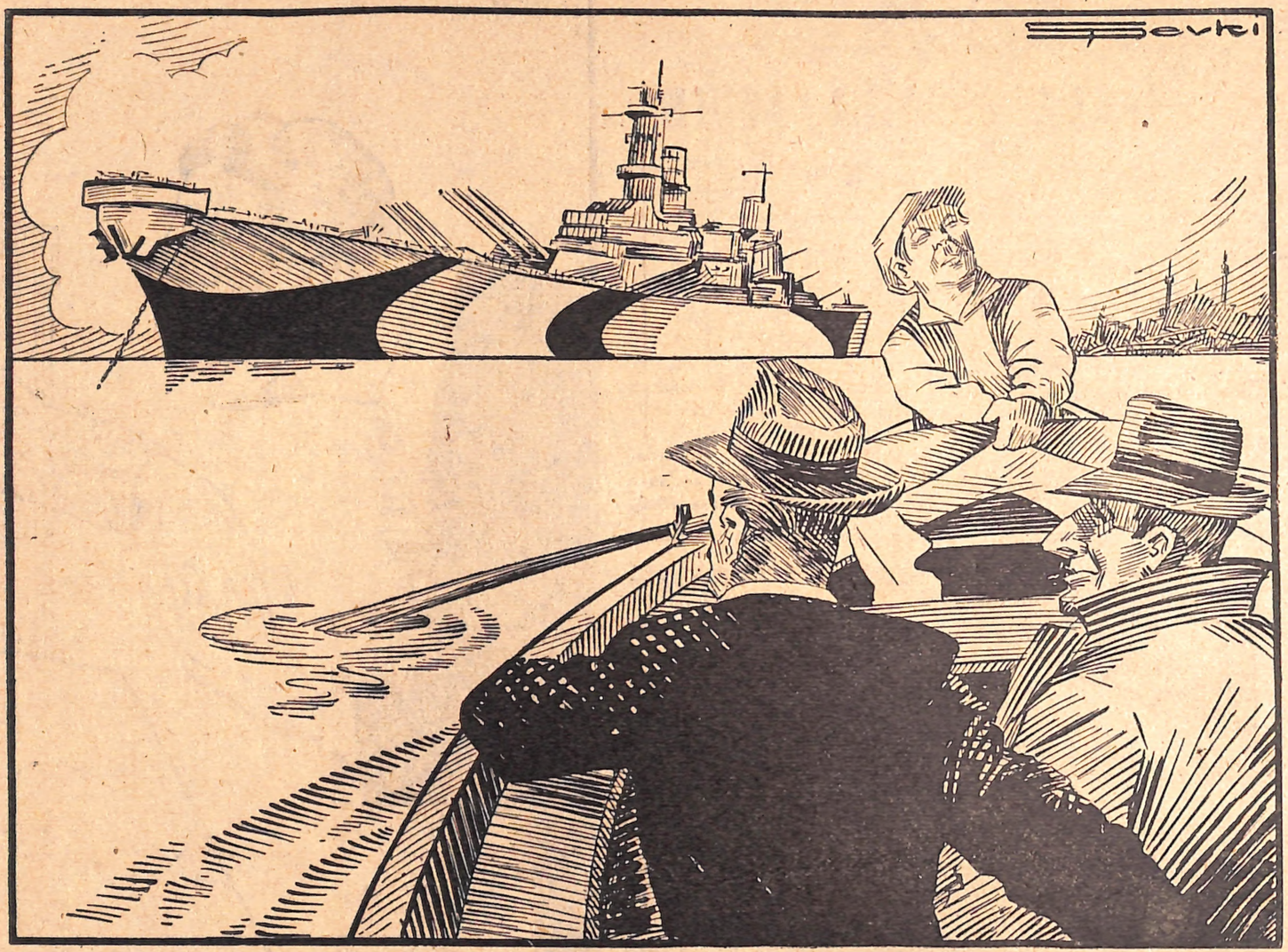

— Merhum sağlığında vatanımıza çok büyük hizmetler etmiş, çok...
— Baksana birader, öldükten sonra bile ediyor!

sunuz?.. Vazgeçin Allah aşkınıza.. Bırakın bu korkunç lâfları da bir tatlı tarafından açın...

G. A. — Hay hay.. İşte size bir hoş olay: Kadının biri, biraz para tuttuğunu anlayınca, kırk yıllık kocasını timarhaneye kapattırmış deli diye.. Başlamış memleketinde kocasının paralarını yemeye...

B. M. — Etmeyin canım.. Masal gibi bir şey bu...

G. A. — Öyle gibi.. Ama, hakikat!

B. M. — İnanamıyorum...

G. A. — Hakkınız var. Alıştığımız şekillere benzemiyor da onun için inanamıyorsunuz.

B. M. — Alıştığımız şekiller de ne demek?

G. A. — Şu demek ki, buna benzer vakalar her gün, her saat olmakta.. Ufak bir fark var yalnız, paralarını kadınlara yediren deliler akıllıyız diye ortalıkta geziyor, akıllı geçiniyorlar, biz de onları yadırgamıyoruz. Nasılsa bir tanesi hakikî yerini bulunca göze batıveriyor..

B. M. — Sizin bugün kadın düşmanlığınız üzerinizde.. Kadınlara temas etmiyen bir mevzu bulun da konuşalım.

G. A. — Arayayım.. Arayayım ama, bence kadınlara temas etmiyen mevzu olamaz. Önünde, sonunda her yol Romaya çıkar!

B. M. — Peki öyleyse, ben size söyliyeyim: Bu sefer de Aydında on sekiz yaşında bir gönüllü aya gidecek mermiye binmeğe talip olmuş. Haberiniz var mıydı bundan?

G. A. — Tabtî. O havadisi ben yazmıştım. Doğrudur!

B. M. — Acaba ne umdu da bu işe kalkıştı o çocuk?

G. A. — Daha Radar dalgaları aya varmadan veya henüz varmışken gönüllü çıkmak, dalgaya fazla düşmekten ileri gelir. Belki çocukcağızı canından bezdirecek, bu dünyadan kaçıracak hâdis'ler olmuştur..

B. M. — Ne gibi?

G. A. — Ne gibi olacak, meselâ ümitsiz bir aşk..

B. M. — Yine aynı noktaya dönüyorsunuz. İhtimal alay olsun diye ortaya çıkmıştır..

G. A. — Sanmam. Aydınlılar lâf olsun diye kendilerini böyle âleme alay mevzuu yapmazlar.. Mutlak bunda bir iş var..

B. M. — Bana sorarsanız bilâkis, bunda iş yok..

G. A. — Nasıl yok! Meydanda gün gibi...

B. M. — Siz kendiniz dediniz.. Aya gitmeğe daha çok zaman ister diye..

G. A. — Ha.. O cihetten hakkınız var..

B. M. — Hay Allah razı olsun, iyi ki aklıma getirdiniz..

G. A. — Ne var, ne oldu, neyi?

B. M. — Hakkı gelecekti de Çiçekpazarına gidecektik..

G. A. — Çiçekpazarına mı? Daha bahçe mevsimi başlamadı ki..

B. M. — Bahçe için değil canım, bana son moda bir şapka modeli seçeceğiz!

G. A. — !!!...

B. M. — Allahaısmarladık. Hoşça kalın..

G. A. — Güle güle.. Yine görüşürüz inşallah!..

Görünmiyen Adam

SARAY

Vali ve Belediye Reisi Dr. Lûtfi Kırdar Belediye sarayının yerli mimarlara mı, yabancı mimarlara mı yaptırılacağı sualini cevaplandırırken demiştir ki :

— Şüphe yok, Türk mimarlara yaptıracağız. Yalnız iki noktada müteredditdiz. Birincisi, mimarlarımız Cümhuriyet evlâtlarıdır. Saray ne olduğunu bilmezler. İkincisi, çoğu İstanbuldan dışarıya çıkmamıştır. Belediye ne olduğunu da pek bilmezler... Başkaca bir müşkülümüz yoktur !

İLK YARDIM

"Türk Hekimleri Yardım Cemiyeti,, geçenlerde yıllık toplantısını yaptı. İdare ve mürakabe heyetlerinin raporları okunup Sedat Kumbaracıla-'ın kumbara gibi patlayan tenkidleri dinlenildikten sonra cemiyetin meslektaşlara ne yolda yardım edebileceği görüşüldü. **Neticede 576 âzâdan yalnız 26 sının toplantıya iştirak ettiği görülerek ilk yardımın âzâları toplamak suretiyle bizzat cemiyete yapılmasına ekseriyetle karar verildi.**

Akıllı — İçerde kaç kişisiniz evlât ?
Deli — Ya siz, dışarda kaç kişisiniz babalık !

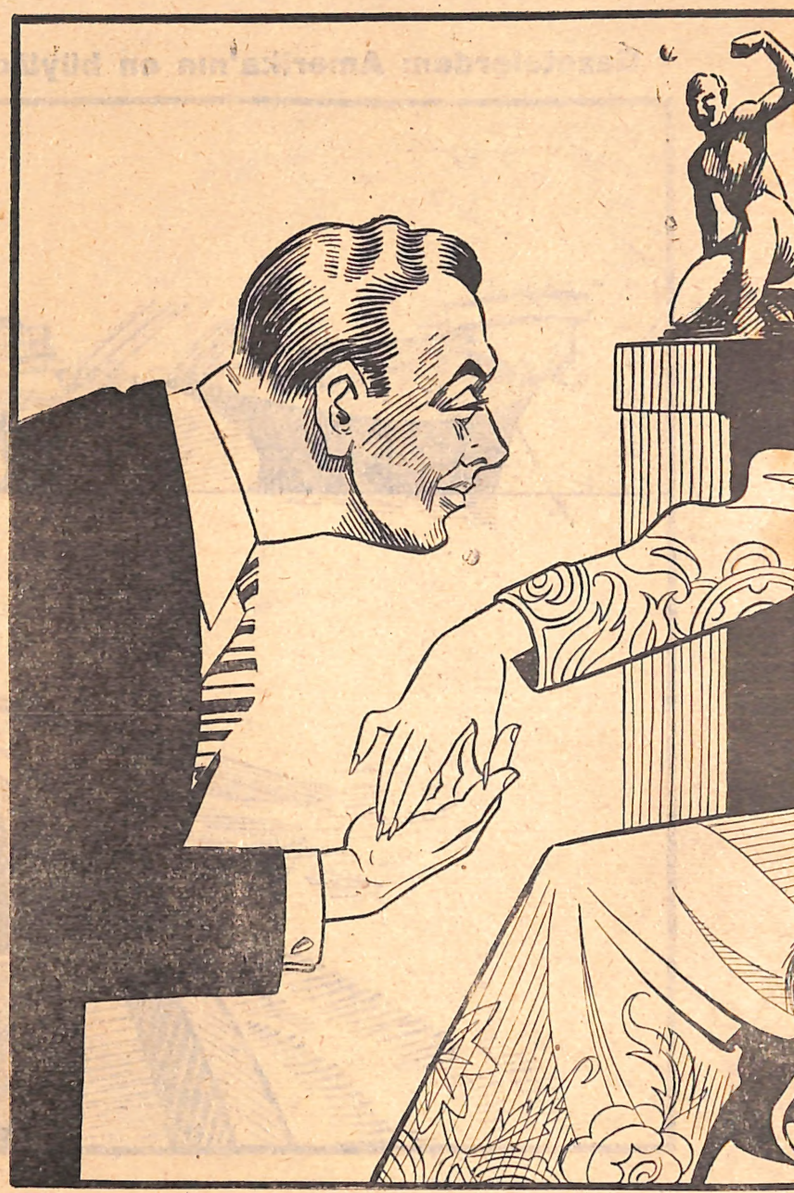

— Elinizi öpebilir miyim
— Ne o ?.. Dudak boyar

HESAP

İki şık delikanlı, lokantada yemek yiyorlardı. Karşılarında genç ve güzel bir kadın oturuyordu.

Gözlerinin içinde parlayan, dudaklarının ucunda kıvrılan tebessümler, delikanlılara cesaret vermişti. Bir tanesi garsonu çağırıp hesap istedi. Yan gözle genç kadına bakıp:

— Müsaade ederlerse, hanımefendinin hesabını da ben vereceğim.

Arkadaşı hemen atıldı :

— Hayır ben vereceğim...

Münakaşayı kısa kesmek için, garson pişkin bir tavırla eğildi :

— Kendinizi boş yere üzmeyin baylar, hanımefendinin dünkü hesabı da duruyor. İkinizi de memnun edebilir !

RUBA

«Gök kubbenin altı ev
Kaldınsa sokakta, söy
Esmân-ı hevâ deyip n
Vermem, hava almak

★

Vali olsam şehirde et
Hindû olsam hiç et ye
Bir hikmet var, neden
Kuvvetlensem cihana t

★

Feryad ediyor şimdi t
Bir başka bakanlık biz
Çoktan çıkıvermişti çü
Şayet bizi tedvi edebil

?..
dan mı iğreniyorsunuz!

TEFRİKA

Kırşehirde çıkan ve Kırşehir, yahut M. Akalar, yahut sonu var gibi isimler kullanan Vilâyet gazetesinin pek yakında bir roman tefrika edeceğini sevinçle öğrendik. Refikımize bu alanda başarılar dileriz. Şimdi bütün Türkiye, gazetenin her tefrikasının on beş mi, yoksa yirmi kelimeden mi ibaret olacağını merakla beklemektedir!

DAR

Biri tüccar, biri memur, iki arkadaş «Birlik» adındaki İktısat gazetesini okuyorlardı. Tüccar okudu:

— Yeni getirilecek ayakkabılar yalnız dar gelirlilere verilecek!

Öbürü itiraz etti:

— Olmaz... Dar gelir!

Ve sonra makamla söylemeğe başladı:

Amerikan pabucu dardır, giyilmez!
Altı kâğıt olur, sudan geçilmez!

— Bizim bayan, Bursaya gidiyor.. Doktor tavsiye etti!

— Vah vah.. Nesi var?

— Onun bir şeyi yok.. Benim dinlenmeğe ihtiyacım varmış!

ÎLER

değildir» dersin!
e, sen neylersin?
ler isterler!
steyenler versin!

ben satarım!
nem, aç yatarım!
e kalmamda zaîf,
ptan çatarım!

amvayla tünel:
e el koymalı, el!
üklüklerimiz:
eydi Tekel!

Dehri-i Zaman

BAHİS

Ahmet Haşim, eserini basacak kitapçıdan mühimce bir para istemişti. Tâbi vermiyecekti. Şair israr edince, kitapçı ilk defa mahcup oldu. Fakat intikamını almak için bir hiyleye müracaat etti:

— Benim gözlerimden biri camdandır. İsviçrede yaptırdım. Hangi gözümün cam olduğunu farkedebilirseniz istediğiniz parayı hemen veririm.

Başkaları da vardı. Haşim kitapçıyı dikkatle süzdü:

— Sağ gözünüz cam! dedi.

Adam sordu:

— Ne bildiniz?

— İlk defa olarak o gözünüzde bir insaf parıltısı gördüm!

Kitapçı paraları verdi.

Bayan Süheylâ Çiftçi, Balıkesir :

1 — Üçüncü işletmedeki müdüre çorbası ekşi diyorlar.

2 — Doktorlara ise bol kauçuk! Ne demek bunlar?

Marko Paşa :

Suallerinizi iyi anlayamadım ama, galiba böyleydi. Cevaplar :

1 — Vazifesine titiz demektir.

2 — Hususî otomobili var demektir.

★

A. Kemal Olukçu oğlu, Çerkeş :

Margo Paşaya :

Ayla temas ediyorlarmış. Bir İmparatorluk kurulursa kırallık kabul eder misiniz?

Marko Paşa :

Baş mabeyinci olmanız şartiyle hay hay! Bir dahaki sefere ismimi doğru yazın!

★

M. B. Bayındır :

On bin kişilik vilâyetimizde bir tane yüz numara var. Onun da kapısı yok. Acaba belediye var mıdır?

Marko Paşa :

Belediye var mı, yok mu bilmem ama, kapısız yüz numaranın içine bir şeyler yapmak bazı yerlerinizin borcudur!

N. H. K. Ortaköy :

1 — Bu rütbeyi size kim verdi?

2 — Yaveriniz yoksa beni yaverliğe kabul eder misiz?

Marko Paşa :

1 — Abdülhamit verdi. Malûm ya, o devrin paşasıyım!

2 — İlk harflerine göre isminiz Nezihe, Hasibe, Kadriye filânsa memnuniyetle kabul ederim!

★

İsmail Ziya, Gümüşsuyu :

Tasvir'de Peyami Safa, Vatan gazetesinde Sadun Galip, üstat Salih Murada hücum ediyorlar. Gûya üstat makalelerini tercüme ediyormuş. Ne dersiniz buna?

Marko Paşa :

Allah kurtarsın derim! Salih Murat, Cumhuriyette pazarları çıkan makalelerini tercüme ediyor. Bunu da ilk makalesinin başında, ortasında, sonunda söyledi, ama :

Kim okur, kim dinler...

★

Mustafa İşbilir, Ordu :

Sümerbank Yerli Mallar Pazarları hakkında sağda solda birtakım rivayetler okuyoruz. Bunların yerli mallarla alâkası var mı?

Marko Paşa :

Vardır. O lâflar da yerlidir!

Celâl Oynar, İzmir :

Çalışma Bakanlığı İstanbul teşkilâtı faaliyete geçmiş diyorlar. Ne yapıyor acaba?

Marko Paşa :

Ne yapacak, çalışıyor işte!

Saz Şairleri Antolojisi : 1

TAŞLAMA

Ticarettir bunun adı
Balda yoktur onun tadı
Ne yargıç dinler ne kadı
Zarar bunun neresinde?

Yüzde beş bin kâr edilir
Yoktan neler var edilir
Sanma asla âr edilir
Zarar bunun neresinde?

Bir kuruşsa mal bedeli
On liraya çıkar yolu
Be Allahın sersem kulu
Zarar bunun neresinde?

Arayanı soranı yok
İş edip yorulanı yok
Dizgini yok plânı yok
Zarar bunun neresinde?

Vergi iner çul azalmaz
Sermayeden pul azalmaz
Kontrola vakit kalmaz
Zarar bunun neresinde?

Kolayı var yoksa paran
Başla ticarete hemen
Dertlilere verme aman
Zarar bunun neresinde?

Yeni Dertli

— Eskiden biz annemizden izinsiz sokağa çıkamazdık!
— Ne tuhaf... Şimdi kızlarından izinsiz çıkamıyorlar!

Arpa ektim, darı çıktı!

Ekrem Ferit, sabahleyin evden çıkıp mağazaya giderken, o gün de hergünkü gibi paltosunun yakasını kaldırarak, elleri ceplerinde, sakin ve kayıtsız, köşeyi dönüyordu. Fakat birdenbire hayretle durdu. Köşedeki dükkânda bir faaliyet vardı.

Beyaz gömlekli bir tabelâcı, camekâna, yaldızlarla bir isim yazıyordu : Kamelya Tuhafiye Pazarı...

Ekrem Ferit, yoluna devam edecekti, lâkin yürümedi, ayakları kaldırıma mıhlanmış gibi ne ileri, ne geri, hareket edemedi. Kapının önünde, dalga dalga sarı saçları, kıpkırmızı dudakları, incecik beli, narin vücudile, serde yetiştirilmiş sarı Kırizantemlere benziyen bir genç kadın... Hayır... Bir genç kız duruyordu..

Ekrem Ferit, o gün mağazaya gitti ama, kalbi, ruhu orada, Kamelya Tuhafiye Pazarında kaldı...

Ertesi gün, köşeyi dönerken ayakları geri geri gidiyordu. Yalnız mağazadan geç çıktığı için akşamları göremiyordu...

Dükkândaki o ateş dudaklı, o ince belli, sarı Kırizantem kimdi? Hangi gökten düşmüş bir melekti? Ekrem Ferit, civardan tafsilât toplamak istedi. Lâkin köşedeki dükkânın yeni kiracılarını kimse tanımıyordu. Kasada oturan kır saçlı, kır bıyıklı, küt parmaklı, tıknaz adam, o narin çiçeğin kocası olamazdı.

Ekrem Ferit, tanımak, konuşmak için çıldırıyordu. Her gün camekândaki mosturalara bakıyormuş gibi duruyor, göz ucuyle dükkânın içini görmeğe çabalıyordu. Ekseriya sarı Kırizantem, dudaklarında yarı müstehzi bir tebessümle kapının önünde durup sokağı seyrediyordu.

Ekrem Ferit, on beş günlük bir tereddütten sonra nihayet karar verdi. Bir kıravat almak baha-

nesile dükkâna girdi. Fakat adımlarını şaşırdı, ağzını açamadı.

Genç kız soruyordu :

— Ne emrediyorsunuz efendim?

Bu hafif Rum şivesile sorulan sual, Ekrem Feridi büsbütün dilsiz bir hale getirdi. Ancak işitilir bir sesle kekeledi :

— Şey... Kıravat... İstiyordum da...

Çıkarılan kıravatları bir türlü beğenemiyordu. Genç kız, kendi elile bir tane seçti :

— Bunu alınız, elbisenizin rengine pek uyuyor...

Ekrem Ferit, kıravatın renginde, biçiminde, cinsinde değildi. onun tarafından intihab edilmiş olması kâfiydi.

Bugünden sonra Ekrem Ferit için, çok heyecanlı yeni bir hayat başladı. Eskisi gibi aylığını çurçar edip harcamıyor, meteliği hesabediyor ve biriktirdiği paralarla «Kamelya Tuhafiye Pazarı» na uğruyor, mendil, çorap, yakalık, gömlek alıyordu.

Onun halindeki tahavvül çalıştığı mağazadaki arkadaşlarının da gözünden kaçmıyor, yarı alay, yarı hasetle ona takılıyorlardı.

Ekrem Ferit, bu yepyeni, çeşit çeşit kıravatların, gömleklerin eski elbisesile hiç iyi gitmediğini anlıyordu. Nihayet, annesini kandırdı, babasından kalan bir dükkânı sattı.

İlk işi, büyük bir terziye şık bir kostüm yaptırmak oldu. Yeni kostüm, Ekrem Feridi hakikaten açmıştı. Arkadaşlarının alayı biraz eksilmiş, fakat patronun hiddeti artmıştı. Ekrem Ferit mağazaya daima geç geliyordu. Patronu kaç dafa ihtar etmişti :

— Ekrem, oğlum, iyi çocuksun, çalışkansın, lâkin vaktinde gelmiyorsun. Muameleyi değiştireceğim !

Ekrem, bu ihtarlardan, nasihatlerden bir türlü uslanmıyordu. Ve bu geç kalmalar da bir çeyrek, yarım saatten, bir buçuk saate kadar çıkmıştı.

Mağazada kasada oturan patronun kızı, Ekrem Feritle çok alâkadar olmağa başlamıştı. Defterlerdeki bazı hataları ona soruyor, içinden çıkamadığı bir hesabı ona yaptırıyordu.

Ekrem ferit, oralarda değildi. Onun aklı, fikri, Sarı Krizantemi ne yapıp yapıp elde etmekte idi. Dükkâna her girişinde : Bugün açılırım! diyor, fakat bir şey söyliyemeden çıkıyordu.

Nihayet karar vermişti. Esvabını geceden annesine süpürtürüp ütületmişti. Giyindi, kuşandı, aynada dakikalarca kılığını, kıyafetini ince ince muayene etti. Neticeden memnun, evden çıktı. Dükkâna yaklaşırken elleriyle pantalonunun paçalarının tozunu sildi. Arka cebinde taşıdığı kadife parçasiyle potinlerini parlattı. Kravatını düzeltti.

Dükkânın kapısını açarken kalbi titriyordu. Sarı Krizantem, âşina bir tebessümle onu karşıladı :

— Buyurunuz, bayım, emriniz?

— Emrim mi, estağfurullah, yâni ricam... Evet... Eldiven istiyorum...

— Eldiven mi, çok güzel... Güderi mi, podösüet mi? Kaç namara giyiyorsunuz?

Ekrem Ferit, heyecan içinde idi :

— Güderi olsun, podösüet olsun... Ehemmiyeti yok... Bu bir intihap meselesi... Beğenmek... Yâni benim sizi beğendiğim gibi... Benim sizi sevdiğim gibi... Benim size taptığım gibi!..

Genç kız, onun neler söylediğinin hiç farkında değilmiş gibi aynı zamanda söylüyordu :

— Podosüet öyle mi?.. Bizde âlâları var... Bir düzine mi olsun? Şimdi paket yapıyorum...

O sırada dükkânın arka kapısından giren kır saçlı, kır bıyıklı, güt parmaklı, tıknaz adamı gösterdi :

— Hesabı da kocama verirsiniz!

Ekrem Ferit, cebinden cüzdanını çıkarmış, kasaya parayı sayıp yangından kaçar gibi dükkândan fırlamıştı... Elindeki paketi sallıyarak, mağazaya girerken, karşısına patronu dikildi :

— Bugün tam iki saat geç kaldınız... İnsaf artık... Hem o elinizdeki paket ne?

Ekrem Ferit, sorulana cevap diye değil, dimağındaki fikri sabiti söyleyiverdi .

— Bir düzine eldiven!

Patron hayretten sıçradı :

— Bir düzine eldiven mi? Koleksiyon mu yapıyorsun ? Kâfi... Bu kadar yetişir... Kızım bana her şeyi itiraf etti. Hafta içinde annenizi bize gönderin.

Sonra, gözucuyla kasada oturan basık burunlu, şehlâ gözlü, otuz beşlik kızını işaret etti :

— Uzun etme, kendini beğendireceğin kadar beğendirdin... Böyle füzulî masraflara lüzum yok artık.. Zaten benim de senin gibi terbiyeli, çalışkan bir ortağa ihtiyacım vardı.. Haydi bakalım, Allah hayırlı etsin!..

Karga

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

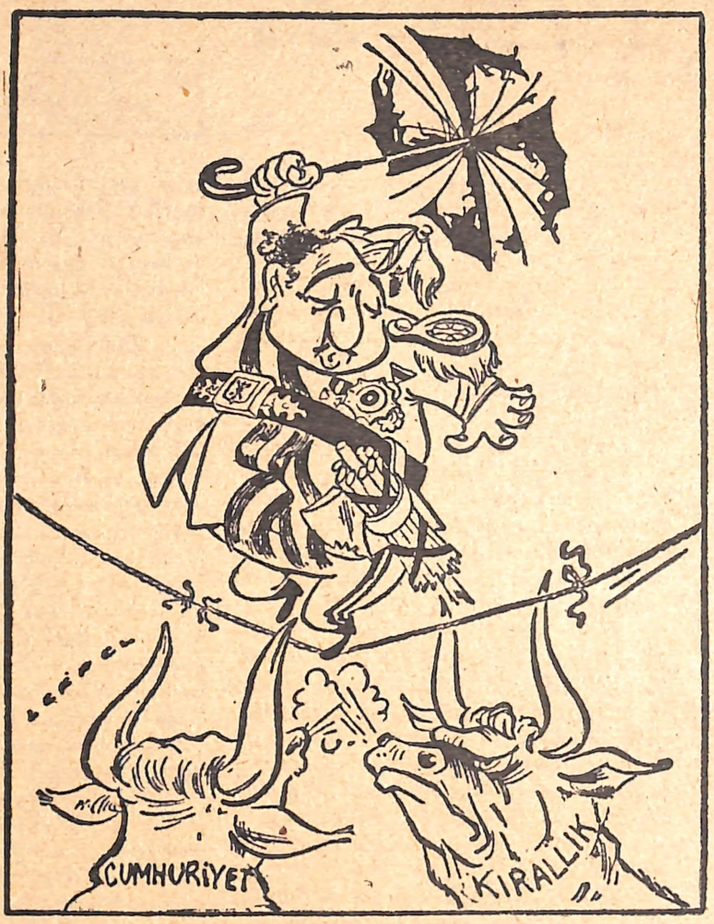

Bir siyaset canbazı

Franko — Galiba son oyunumu oynuyorum!

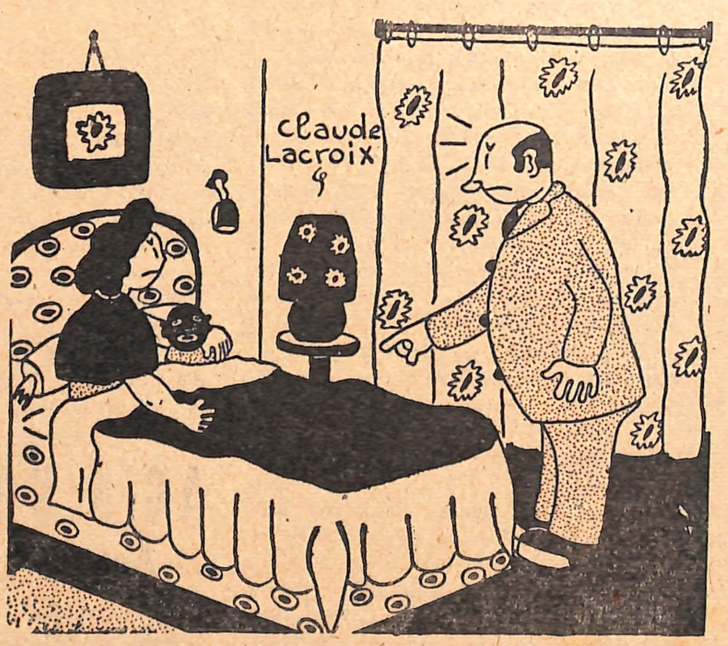

— Bu ne rezalet?.. Bu arap yavrusu ne?..

— Ayol unuttun mu?.. Karaborsacılık ettiğin günlerde gebe kalmıştım ya!..

nesile dükkâna girdi. Fakat adımlarını şaşırdı, ağzını açamadı.

Genç kız soruyordu :

— Ne emrediyorsunuz efendim?

Bu hafif Rum şivesile sorulan sual, Ekrem Feridi büsbütün dilsiz bir hale getirdi. Ancak işitilir bir sesle kekeledi :

— Şey... Kıravat... İstiyordum da...

Çıkarılan kıravatları bir türlü beğenemiyordu. Genç kız, kendi elile bir tane seçti :

— Bunu alınız, elbisenizin rengine pek uyuyor...

Ekrem Ferit, kıravatın renginde, biçiminde, cinsinde değildi. onun tarafından intihab edilmiş olması kâfiydi.

Bugünden sonra Ekrem Ferit için, çok heyecanlı yeni bir hayat başladı. Eskisi gibi aylığını çurçar edip harcamıyor, meteliği hesabediyor ve biriktirdiği paralarla «Kamelya Tuhafiye Pazarı» na uğruyor, mendil, çorap, yakalık, gömlek alıyordu.

Onun halindeki tahavvül çalıştığı mağazadaki arkadaşlarının da gözünden kaçmıyor, yarı alay, yarı hasetle ona takılıyorlardı.

Ekrem Ferit, bu yepyeni, çeşit çeşit kıravatların, gömleklerin eski elbisesile hiç iyi gitmediğini anlıyordu. Nihayet, annesini kandırdı, babasından kalan bir dükkânı sattı.

İlk işi, büyük bir terziye şık bir kostüm yaptırmak oldu. Yeni kostüm, Ekrem Feridi hakikaten açmıştı. Arkadaşlarının alayı biraz eksilmiş, fakat patronun hiddeti artmıştı. Ekrem Ferit mağazaya daima geç geliyordu. Patronu kaç dafa ihtar etmişti :

— Ekrem, oğlum, iyi çocuksun, çalışkansın, lâkin vaktinde gelmiyorsun. Muameleyi değiştireceğim !

Ekrem, bu ihtarlardan, nasihatlerden bir türlü uslanmıyordu. Ve bu geç kalmalar da bir çeyrek, yarım saatten, bir buçuk saate kadar çıkmıştı.

Mağazada kasada oturan patronun kızı, Ekrem Feritle çok alâkadar olmağa başlamıştı. Defterlerdeki bazı hataları ona soruyor, içinden çıkamadığı bir hesabı ona yaptırıyordu.

Ekrem ferit, oralarda değildi. Onun aklı, fikri, Sarı Krizantemi ne yapıp yapıp elde etmekte idi. Dükkâna her girişinde : Bugün açılırım! diyor, fakat bir şey söyliyemeden çıkıyordu.

Nihayet karar vermişti. Esvabını geceden annesine süpürtürüp ütületmişti. Giyindi, kuşandı, aynada dakikalarca kılığını, kıyafetini ince ince muayene etti. Neticeden memnun, evden çıktı. Dükkâna yaklaşırken elleriyle pantalonunun paçalarının tozunu sildi. Arka cebinde taşıdığı kadife parçasiyle potinlerini parlattı. Kravatını düzeltti.

Dükkânın kapısını açarken kalbi titriyordu. Sarı Krizantem, âşina bir tebessümle onu karşıladı :

— Buyurunuz, bayım, emriniz?

— Emrim mi, estağfurullah, yâni ricam... Evet... Eldiven istiyorum...

— Eldiven mi, çok güzel... Güderi mi, podösüet mi? Kaç namara giyiyorsunuz?

Ekrem Ferit, heyecan içinde idi :

— Güderi olsun, podösüet olsun... Ehemmiyeti yok... Bu bir intihap meselesi... Beğenmek... Yâni benim sizi beğendiğim gibi... Benim sizi sevdiğim gibi... Benim size taptığım gibi!..

Genç kız, onun neler söylediğinin hiç farkında değilmiş gibi aynı zamanda söylüyordu :

— Podosüet öyle mi?.. Bizde âlâları var... Bir düzine mi olsun? Şimdi paket yapıyorum...

O sırada dükkânın arka kapısından giren kır saçlı, kır bıyıklı, güt parmaklı, tıknaz adamı gösterdi :

— Hesabı da kocama verirsiniz!

Ekrem Ferit, cebinden cüzdanını çıkarmış, kasaya parayı sayıp yangından kaçar gibi dükkândan fırlamıştı... Elindeki paketi sallıyarak, mağazaya girerken, karşısına patronu dikildi :

— Bugün tam iki saat geç kaldınız... İnsaf artık... Hem o elinizdeki paket ne?

Ekrem Ferit, sorulana cevap diye değil, dimağındaki fikri sabiti söyleyiverdi .

— Bir düzine eldiven!

Patron hayretten sıçradı :

— Bir düzine eldiven mi? Koleksiyon mu yapıyorsun ? Kâfi... Bu kadar yetişir... Kızım bana her şeyi itiraf etti. Hafta içinde annenizi bize gönderin.

Sonra, gözucuyla kasada oturan basık burunlu, şehlâ gözlü, otuz beşlik kızını işaret etti :

— Uzun etme, kendini beğendireceğin kadar beğendirdin... Böyle füzulî masraflara lüzum yok artık.. Zaten benim de senin gibi terbiyeli, çalışkan bir ortağa ihtiyacım vardı.. Haydi bakalım, Allah hayırlı etsin !..

Karga

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

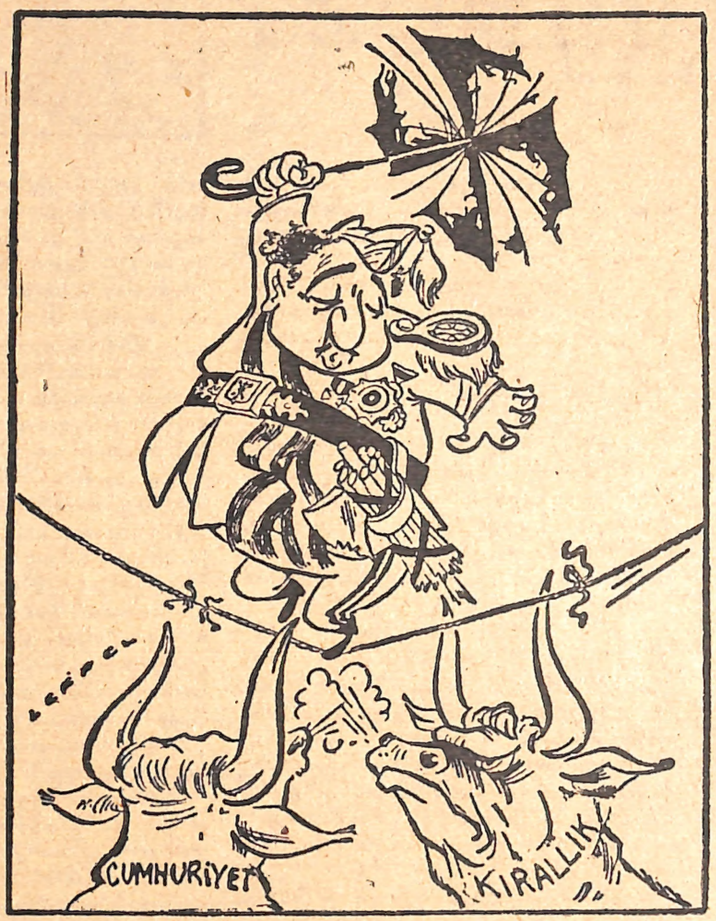

Bir siyaset canbazı

Franko — Galiba son oyunumu oynuyorum!

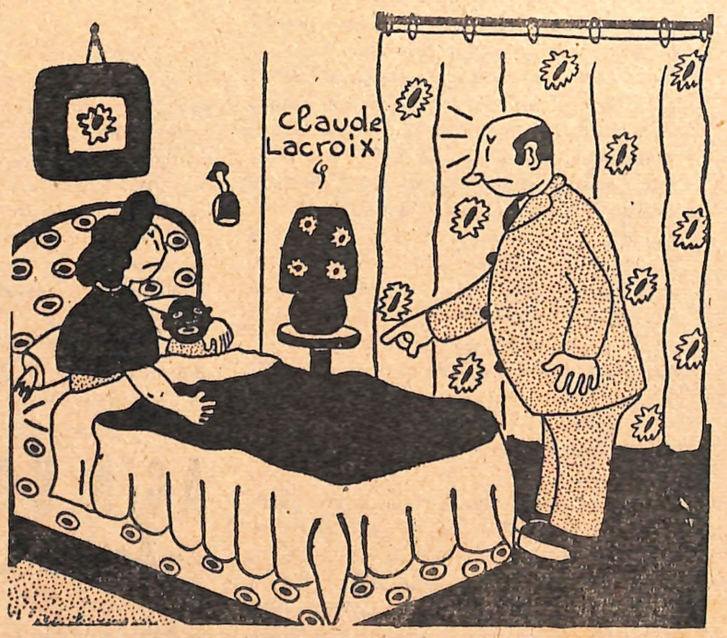

— Bu ne rezalet ?.. Bu arap yavrusu ne ?..

— Ayol unuttun mu ?.. Karaborsacılık ettiğin günlerde gebe kalmıştım ya !..

10.000 kadını
Hayrette bırakan
GARİP BİR PUDRA
TECRÜBESİ

Daha güzel
görünebileceğinizin
Kat'i DELİLİ

BUGÜN bu
TECRÜBEYİ
Yapınız.

Pudracılıkta şayanı hayret son bir keşif.. *Cildi güzelleştiren*, ona güzel bir cazibe ve yeni bir hayat veren unsur . . . donuk ve çirkin bir cildi, gençliğin tabii renklerile süsler. Pudra yağmur'a, Rüzgâr'a ve hatta terleme'ye rağmen bile sabit kalır ve artık parlak burun bırakmaz. Bu cevher (Krema köpüğü) namı altında beratı istihsal edilmiş ve yalnız Tokalon Pudrasında bulunmaktadır.

CIDDEN MÜHİM BİR TEKLİF

Yüzünüzün bir tarafına krema köpüğü sayesinde istihzar edilen Tokalon Pudrasını ve diğer tarafına her hangi bir pudrayı sürünüz. Şayet "Krema köpüklü pudra" ile pudralanmış taraf diğerinden *daha güzel daha taze* ve *daha cazip* görünmezse Tokalon pudranıza verdiğiniz para iade olunacaktır

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 25 H. Posta kutusu 622, İstanbul.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yedirin. Taklitlerinden sakınınız.

Necati ismine dikkat

Bahçekapı: SALİH NECATİ

AKBABA

PERŞEMBE GÜNLERİ
ÇIKAR, SİYASİ
MİZAH MECMUASI

İDAREHANE

Ankara caddesi, No. 47

Telefon: 22129

ABONE

Türkiyenin her tarafı için:
Seneliği 1000, altı aylığı 500,
üç aylığı 250 kuruş.

Yabancı memleketlere:
Seneliği 2000, altı aylığı
1000, üç aylığı 500 kuruş.

21 Mart, 1946 Perşembe

Sayı: 104

20 Kuruş

Her 3 ayda bir!

Ku'ra bedeli		Lira
1 × 1000	=	1.000
2 × 500	=	1.000
5 × 200	=	1.000
10 × 100	=	1.000
20 × 50	=	1.000
38 ×		5.000

Bu ay içinde

İkramiyeli Aile Cüzdanı
alanlar

Haziran başında çekilecek yukarıki kur'aya eski cüzdan sahiplerile beraber girerler

YAPI ve KREDİ BANKASI A. Ş.

İstanbul — Galata — Kadıköy
Pangaltı — İzmir — Karşıyaka

GEBELİK

Artık her gün bahardan bir yeni müjdedir. Artık her sabah gözümüzü daha aydınlık, daha ılık, daha canlı bir dünyaya açacağız.. Toprak ana, çiçeklere, çimenlere gebedir.

Unutmayınız ki, her ayın 7 si de yeni bir ümide, yeni bir zenginlik ümidine gebedir.

Millî Piyango, yıllardır sevindirdiği insanlarla millî sevinein kaynağı oluyor.

AYLIK ANSİKLOPEDİ

Her kütüphanenin, daima el altında bulunacak ana kitabı

ÇEŞİTLİ LİKÖRLERİMİZ

Bütün dünyadaki benzerlerinden üstündür.

TEKEL

Sahibi ve neşriyat müdürü: Yusuf Ziya ORTAÇ
Basıldığı yer: İbrahim Horoz Basımevi

İYİMSER LE KÖTÜMSER

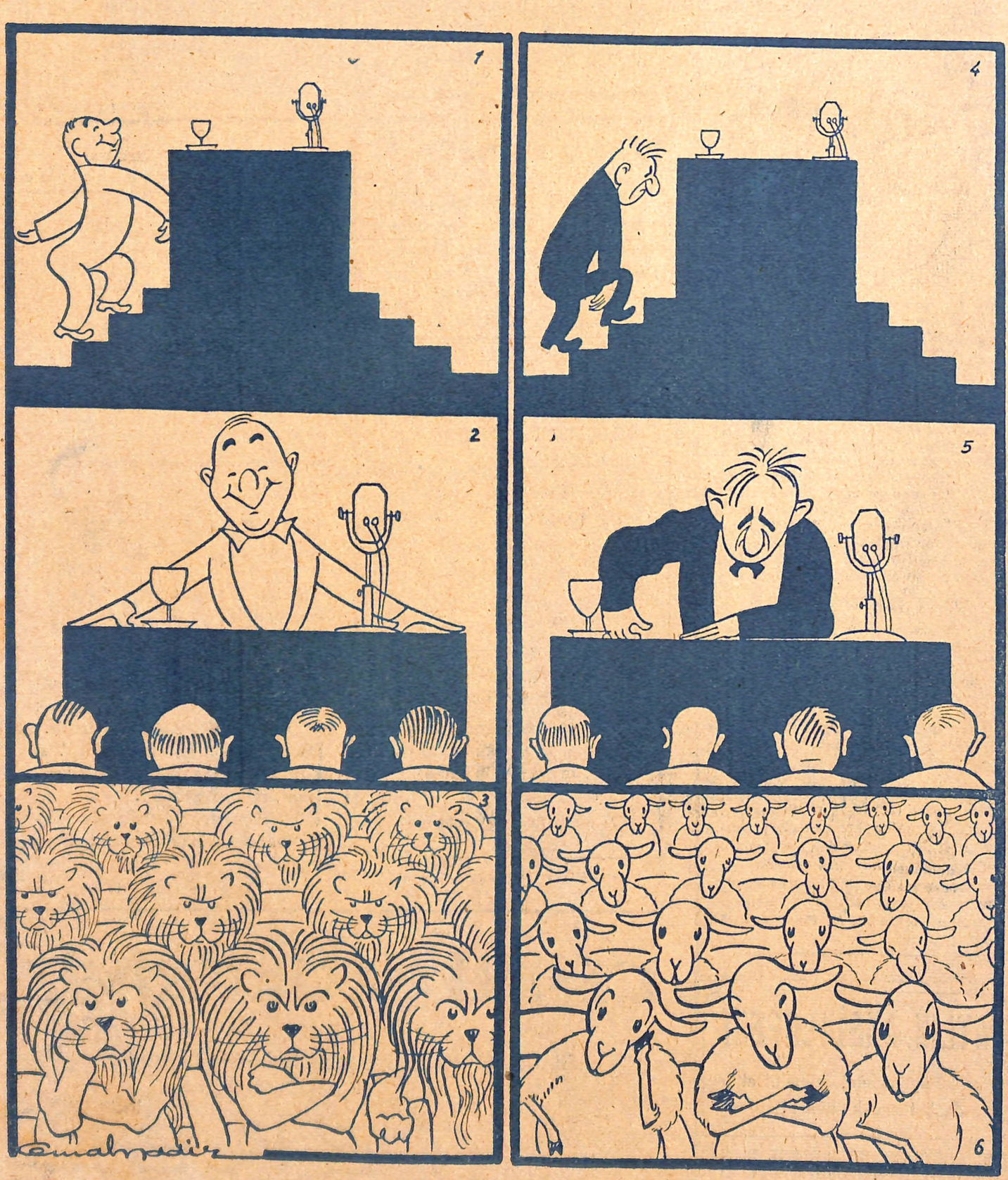

İYİMSERLE KÖTÜMSER: KONFERANSÇI!